

Pećnički susreti 2014.

Pećnik je jedna od najljepših župa u Bosanskoj Posavini. U subotu, 26. srpnja 2014. održani su tradicionalni Pećnički susreti u ovom pitomom selu brdovite Posavine.

Svečanost je počela blagoslovom pokraj spomen-obilježja palim pećničkim braniteljima, odmah do pećničke crkve. Jedan od suorganizatora Pećničkih susreta bila je Udruga branitelja. U 13 sati svi su ušli u crkvu na svetu misu.

I blagoslov i svetu misu vodila su dva svećenika. Prvi je modrički (i pećnički) župnik vlč. Anto Perić (rodnom Garevljanin). Misu je suslavio domaći sin, koji je veći dio života proveo na službi u Beogradskoj nadbiskupiji. To je Pećničanin mons. dr. Marko Čolić.

Vlč. Anto Perić i mons. dr. Marko Čolić

Čolić je jedno od najstarijih pećničkih prezimena. Ono se spominje i u staroj sačuvanoj "Matici vjenčanih župe Podvučijak" (od 1773. do 1787.), koju je fra Grga Vilić preveo s latinskoga i prepisao s bosančice (2008.).

Tadašnje crkvene knjige spominju tridesetak prezimena u Pećniku (neka su se očuvala do danas, a druga se izgubila ili promijenila). Evo svih pećničkih prezimena iz matice vjenčanih s konca 18. stoljeća (poredanih po abecedi): Brkić, Brko, Brušnjaković, Crničić, Čaktaš, Čaktašević, Čolić, Ćorić, Grgić, Jakić, Janjić, Jeleč, Jelečković, Jozić, Jurić, Jurišić, Karlović, Kerac, Kuranović, Lemešević, Luić, Mandarić, Marjanović, Matić, Mialj, Mijaljević, Petrić, Svrzić, Šimić, Tepić, Tetić, Topolovac, Vinovčić, Zrakić.

Lijepa pećnička crkva je 26. srpnja 2014. u 13 sati bila puna vjernika (na slici). Neki su stajali i na crkvenom koru. Bilo je tu domaćih župljana, kao i onih iz tuđine. (Danas mnogi tuđinu nazivaju "dijaspora", a to uglavnom znači: Švicarska, Austrija, Njemačka, Hrvatska i druge zemlje.) Domaći su župljani, predvođeni Ružom Janjić Tedincom, pjevali crkvene pjesme.

Pećnička crkva 26. srpnja 2014. u 13 sati

Nakon mise nastavljeno je druženje ispod šatora na "Bari". Šatori su bili prepuni pa su "maje" morali dodavati još koji stol i stolicu.

Poslužuju razne vrste jela. Tu su čorbanac, pečena prasetina, svježa salata, kupovni pšenični kruh, domaća "prova" (kukuruzni kruh), slatkiši. Tu je i piće: rakija, pivo, mineralna voda, sokovi, kava. Pitamo jednoga "maju" (čovjeka što donosi hranu) za neke ljude iz Pećnika. On odgovara: "Nemam pojma. Ja sam iz Vojskove."

Svira glazba, prvo narodna. Neki ustaju od stola da povedu kolo. U pozadini, iza mladih i starih u kolu, vidi se toranj pećničke crkve.

Početak kola. U daljini se vidi toranj pećničke crkve.

Ljudi sjede pod šatorom, jedu, razgovaraju i vesele se. Domaći Pećničani pjevaju izvorne seljačke. Tu su i Anto Jularić-Julo, i Mirko Čolo. Prvi puta čujemo pjesmu: "Ne bojim se ni majke ni ćaće, a od žene tresu mi se gaće."

Ove je Pećničke susrete svojim finansijskim priložima omogućio Zavičajni klub Pećnik, a pomogli su i Županija Posavska i Općina Vukosavlje. Prikupljena je i pristojna suma novca od gostiju pod šatorima. Oni su svoje priloge davali u četiri valute: konvertibilnim markama, švicarskim francima, kunama i eurima. Svaki je gost dobio urednu priznanicu s pečatom Mjesne zajednice Pećnik.

Kao mjesni suvenir, gosti su dobili po malu staklenku domaće rakije. Staklenka ("dvodecka") na prednjoj strani ima naljepnicu sa slikom pećničke crkve, a na poleđini sliku izvora "Točak u Pećniku". To je lijep dar.

Ustajemo od stola da malo prošetamo do Pećničanki koje nose starinske marama. Pitamo možemo li ih slikati. One vesele; drže se za ruke. Raduju se što će biti "uslikate".

Pećničanke Mara Tolić i Kata Šošić u svojim maramama

Kao uspomenu na ove susrete, kupujemo praznu ukrasnu bocu od pola litre. Ona ima na staklu izrezbaren crtež pećničke crkve.

Na Pećničkim susretima provodimo oko pet sati (od 14 do oko 19 sati). Odlazimo tek predvečer. Mnogi i dalje ostaju pod šatorima, pjevajući i razgovarajući.

Spuštamo se u Donji Pećnik. Pjesma sa Bare čuje se sve do 21 sat kada su nebo proparale munje praćene treskom gromova. Bila je to oluja s prolomom oblaka. Te je večeri grom pukao iznad i oko Pećnika barem pedesetak puta. Izgledalo je kao da su "svjetlice" i gromovi tako uveličali još jedne Pećničke susrete.

Piše: Udruga "fra Grga Vilić", Potočani, Odžak

